

Amendement. Jeg skal blot udtale det Dnsse, at det maatte vise sig i sin Tid, at det for Derne har været det Rette, naar man paa denne Maade søger at modvirke Banffelighederne og Mislighederne ved strax at indrømme en absolut Handelsfrihed.

Da ikke Flere ønskede at yttre sig, gif man over til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Endringsforslag til § 5: § 5 første Stykke udelades efter de Ord: „Skibets Drægtighed“ følgende Ord, „og hvis . . . Kreaturer“; vedtoges eenstemmigt med 40 Stemmer.

2) Udkaftets § 5 med den vedtagne Forandring, saalydende:

Af ethvert Skib, der ankommer til Færøerne, for der at udlosse eller indlade Varer, bliver der, hvad enten Skibet tilhører Indlændinge eller Udlandinge og uden Hensyn til, om det er ladet eller gaaer i Ballast eller til Ladningens Indhold, at erlægge en Afgift af 2 Rdlr. for hver Commercelæst af Skibets Drægtighed.

De Skibe, som alene benyttes i den færøeste Kystfart, saavelsom Fiskefartøier og andre Skibe, som løbe ind i en af de færøeste Havne blot for at forsyne sig med Provisioner eller andre til Skibets Brug nødvendige Gjenstande, og iøvrigt ei befatte sig med Udlosning eller Indladning af Varer, skulle være fritagne for den ovennævnte Læstefgift. Det Samme skal gjælde, naar et Skib i Havaritilsælde løser Noget af Ladningen, forsaavidt det Intet af denne forhandler eller efterlader, men indtager den igen og afgaer med den alene uden anden Fragt.

Afgiften beregnes stedse efter danske Commercelæster, og blive de Maal, hvortil fremmede Skibe ere ansatte, at reducirer til danske Commercelæster efter samme Regler, som ved Toldstederne i Danmark følges, hvad Havnes afgifterne angaaer.

vedtoges eenstemmigt med 40 Stemmer.

Formanden: Jeg skal derefter sætte Udkaftets øvrige Paragrapher med de dertil stillede

Endringsforslag under Forhandling. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: Med Hensyn til § 6 har Udvalget Intet at bemærke, da den er aldeles overeensstemmende med, hvad der er udtrykt i Loven om Handelen og Skibsfarten paa Island. Ved § 7 har Udvalget derimod foreslaaet en Endring, idet det har anbefalet, at følgende Ord: „eller fra Færøerne af drive Fiskeri“, skulde tilføies. Det er nemlig for disse Skibe, som ofte behøve at benytte Havnene, trykkende, at udrede disse Ankerpenge for hver Gang, og da Udvalget derhos antager, at Fiskeriet bør fremhjælpes saa meget som muligt, tillader det sig at anbefale dette Endringsforslag. Med Hensyn til § 8 har Udvalget intet Videre at erindre, end at Ordene: „dog kan . . . besøge“ i Paragraphens 4de Stykke udgaae. Hvad den første Deel af disse Ord angaaer, er det en ligefrem Følge af den ved § 5 fete Afstemning, at de komme til at udgaae. Hvad derimod Ordene: „Ankerpenge . . . besøge“ angaaer, da følger det ikke ligefremt af den fete Afstemning, at de maae udgaae; men Udvalget har anseet dem for overflødige, da det Fornødne herom indeholdes i § 7. Imidlertid kan det være muligt, at disse Ord kunne synes passende for at sætte det Foregaaende i bedre Forbindelse med det Følgende, og Udvalget skal derfor ikke have noget imod, at disse Ord blive staaende. Ved § 9 har Udvalget Intet at bemærke. Ved § 10 har Udvalget derimod i Overeensstemmelse med det Lovforslag, som i sin Tid i Folkethinget blev vedtaget, tilladt sig at foreslaae, at Ordene: „enhver der boesat Mand“ udgaaer og istedet derfor indsættes: „Enhver, som der holder Dug og Dist“, og fremdeles, at efter Ordene „uplettet Rygte“ følgende Ord udgaae: „naar han . . . Capital“. Udvalget har nemlig meent, at denne Betingelse for Afgang til at drive Handel i og for sig ikke er practisk, og efter den Udtalelse, som vi nys hørte fra den høitærede Minister, antager jeg heller ikke, at Ministeriet har Noget derimod at erindre. Med Hensyn til de følgende §§ har Udvalget Intet at bemærke. Jeg maa kun endnu gjøre opmærksom paa, at det tidligere af Handelsdirectio-